

دانش فني فرزندان ايران اسلامي بر بيكرانه‌هاي آسمان

جمهوري اسلامي ايران هم‌اينك جزو 10 كشوري است كه از فناوري ساخت و پرتاب ماهواره برخوردار است و اين جاياگهي رفيع به جمهوري اسلامي ايران در بهره‌مندي از تكنولوژي‌هاي نوين بخشیده است.

جمهوري اسلامي ايران هم‌اينك جزو 10 كشوري است كه از فناوري ساخت و پرتاب ماهواره برخوردار است و اين جاياگهي رفيع به جمهوري اسلامي ايران در بهره‌مندي از تكنولوژي‌هاي نوين بخشیده است.

به گزارش خبرگزاري فارس، فعاليت‌هاي دامنه‌دار و آینده‌نگرانه كشور در زمينه فناوري‌هاي فضايي، امروزه ايران را به باشگاه فضايي جهان ملحق کرده است.

بنا به اعتراف كارشناسان هوا و فضاي دنياي غرب، جمهوري اسلامي ايران هم‌اينك جزو 10 كشوري است كه از فناوري ساخت و پرتاب ماهواره برخوردار است و اين جاياگهي رفيع به جمهوري اسلامي ايران در بهره‌مندي از تكنولوژي‌هاي نوين بخشیده است. در اين نوشتار به مناسبت افتتاح بزرگ‌ترين آزمایشگاه و سامانه فضايي خاورميانه در كشورمان، به بررسي دستاورهاي فضايي ايران در آستانه سي و سومين سال پيروي انقلاب اسلامي خواهيم پرداخت.

*دلایل فني حرکت به سوي خودكفائي در توليد ماهواره

پس از وقايي چون عمليات كربلاي 4 بود كه تأثير اطلاعاتي كه از طريق ماهواره‌ها قابل كسب است براي اولين بار، مسؤولين را به اهميت دانش فضايي و تلاش در زمينه توليد محصولات فضايي واقف كرد.

ماهواره‌ها، به عنوان "چشم سوم بشر" در فضا، مجموعه وسيعي از امكانات را در اختيار مي‌گذارند و با توجه به همين موضوع، كشورهائي كه ماهواره‌هاي متعلق به خود را ندارند، كشورهاي "كور" لقب مي‌دهند.

تصاویر ارسالي ماهواره‌ها، جهت پيش‌بيني بلاياي طبيعي و مديريت پيامدهاي آن جهت کاهش خسارات، اكتشافات معدني، بررسي تغييرات آب و هوايي و اقليمي، پايش جنگلها، مراتع، اقيانوسها و كاربردهاي متنوع ديگر به كار مي‌روند.

استفاده از ماهواره در ارتباطات، انتقال داده و تصوير مدت‌هاست كيفيت زندگي بشر را ارتقا داده و پخش زنده تلويزيوني و ارتباطات تلفني از اقصي نقاط جهان مديون توسعه فناوري فضايي است.

همچنين ناوبري و تعيين مسير حرکت هواپيماها، كشتي‌ها و هر نوع وسيله ديگر، امروزه به كمك ماهواره‌ها تسهيل شده است. از كاربردهاي ماهواره‌ها بايد به امكان برقراري انواع ارتباطات از جمله راديويي، تلويزيوني، بيسيم و تلفن، بين نقاط كور كشور با ساير مناطق اشاره نمود كه بدون استفاده از ماهواره در نقش يك واسطه، بايستي از تعداد زيادي ايستگاه‌هاي واسطه روي زمين استفاده نمود كه هزينه بسيار بالايي در بر خواهد داشت.

اما وقوع بلاياي طبيعي و نياز به پايش منابع طبيعي و بسياري كاربردهاي ديگر ماهواره‌ها نيز به جديت بيشتري اين برنامه انجاميد. وجود ماهواره‌هاي ايراني، اين امكان را به كشورمان مي‌دهد تا در عرصه‌هاي مختلف علمي و تحقيقاتي و مراقبت‌هاي محيطي، همچنان حرف اول را در منطقه بزند.

ماهواره‌هاي جديد همراه با فناوري ساخت و پرتاب ماهواره، به ايران امكان آن را مي‌دهد تا دانش فضايي را براي پوشش و نظارت بر سرزمين خود در ابعاد مختلف چون ارتباطات، زمين‌شناسي، نظارت بر تحولات آب و هوايي، نگرهاني از جنگل‌ها و پايش ميزان گرمايي زمين در اختيار بگيرد. موقعيت جغرافيايي ايران و قرارگرفتن آن در يك گستره جغرافيايي با گوناگوني‌هاي بسيار، ما را نيازمند آن ساخته است تا براي پوشش كشور از ماهواره كمك بگيريم. در واقع دانشمندان كشورمان مي‌خواهند با دسترسي به فناوري ساخت، پرتاب و ردگيري ماهواره، پديده‌هاي مذكور را تحت كنترل و نظارت داشته و قابل بهره برداري سازند.

در كاربردهاي امنيتي نيز ماهواره‌ها با داشتن دوربين‌هاي پيشرفته و با قدرت تفكيك بالا، كمك شاياني به افزايش توان نظارتي نهادهاي مربوطه در حوزه‌هاي تحت نظارت خود مي‌نمايد.

نیروی‌های نظامی نیز علاوه بر بهبود پوشش ارتباطی خود و نیز تأمین امنیت انتقال داده‌ها از طریق ماهواره‌ها، برای کاربردهای شناسایی در داخل و خارج از مرزهای کشور از این وسیله ارزشمند استفاده می‌نمایند.

تجارت در بخش فناوری فضایی اکنون رونق بسیاری دارد و در تمام دنیا از ماهواره‌ها برای خدمات مخابراتی، انتقال داده و بسیاری موارد دیگر استفاده می‌شود. رویکرد به فضا به دلیل جنبه‌های اقتصادی باعث شده اغلب کشورهای دنیا، با دید اقتصادی به فناوری فضایی نگاه کرده و این موضوع حتی موجب روی آوردن کشورهای در حال توسعه به این حوزه از فناوری است.

موفقیت ایران در پرتاب و قرار دادن ماهواره امید و ماهواره‌های جدید در مدار، این امکان را می‌دهد تا در آینده به عنوان یک تولیدکننده بالابرها و پرتاب‌کننده ماهواره، سهمی از بازار پرسودی که اینک در اختیار تعداد اندکی از کشورها از جمله آمریکا، روسیه، فرانسه، چین و هند قرار دارد، از آن خود کرده و در نتیجه می‌توان حدس زد که رقبا بیکار ننشسته و جوسازی‌های خود را علیه تهران با پوششی سیاسی، تشدید کنند.

در دانشگاه‌ها و پژوهشکده‌های ایران در سال‌های اخیر، رشته‌های تحصیلی جدیدی در زمینه علوم فضایی دایر شده است و این مراکز، فارغ التحصیلانی داشته‌اند که اینک بدنه علمی هیات‌های تحقیقاتی و علمی کشور را در امور فضایی می‌سازند. ساخت ماهواره در دانشگاه علم و صنعت به این معنا است که ایران علاوه بر دستیابی به فناوری ساخت و پرتاب ماهواره و در مدار قراردادن آن، این فناوری را آنقدر بومی کرده که توانسته است طراحی و ساخت ماهواره‌ها را به دانشگاه‌های خود نیز گسترش دهد.

در نخستین تلاش‌ها، برای کسب دانش فوق پیشرفته طراحی و ساخت ماهواره‌ها، کارهای مشترکی با کشورهای روسیه و ایتالیا صورت گرفت. ماهواره سینا با کمک روسیه طراحی شد و ماهواره مصباح با کمک ایتالیا. در ادامه و با فراگیری و تولید دانش طراحی و ساخت ماهواره‌ها، امید، مصباح-2، زهره، طلوع، رصد-1، فجر و نوید علم و صنعت نیز ساخته شدند.

* ماهواره سینا

ماهواره سینا-1 (Z.S.4) به عنوان اولین تلاش کشور در این زمینه، 35 دقیقه پس از پرتاب در سال 1384، از موشک روسی کاسموس جدا شده و در مدار زمین قرار گرفت و پس از گذشت 1/5 ساعت از جدا شدن موشک، با ارسال سیگنال بین زمین و ماهواره، خبر قطعی قرار گرفتن ماهواره در مدار داده شد.

فعالیت‌های کاربردی این ماهواره 160 کیلوگرمی، در دو محور مخابراتی و تصویربرداری از سطح زمین برای نیازهای عمومی بود. تصویربرداری این ماهواره برای فعالیت‌هایی نظیر حوادث غیرمترقبه، کشاورزی، منابع زمینی و سایر نیازهای عمومی مورد استفاده قرار گرفت.

این ماهواره می‌توانست اطلاعاتی را بصورت محدود در باندهای فرکانس وی.اچ.اف و یو.اچ.اف ارسال و دریافت کند. ماهواره سینا-1 طی قراردادی با انستیتو هواپیمایی روسیه "مای" و شرکت‌های روسی "آپتک" و "پالیوت" و با شرکت چند گروه از تیم‌های تخصصی ایرانی از طرف وزارت علوم و نیز انستیتوی نقشه‌برداری و شرکت صنایع الکترونیک ایران در سال 2005 ساخته شد.

این ماهواره توانست محققین و دانش‌پژوهان ایرانی را با یافته‌های دانشمندان روس آشنا کرده و از ترکیب این دو گروه، کار انجام شده است.

این ماهواره مزین به پرچم جمهوری اسلامی ایران با نمایی از نقشه ایران و خلیج فارس بر روی بدنه آن بود و دوره مأموریت خود را با موفقیت به پایان رساند.

* ماهواره مصباح

پروژه مصباح از سال 1376 شروع شده و ماهواره مصباح با همکاری شرکت ایتالیایی CG ساخته شد. بدین ترتیب، ایران به جمع معدود کشورهای دارای فناوری طراحی ماهواره پیوست. طرح ماهواره مصباح جهت دستیابی به فناوری فضایی، مأموریت انتقال داده بین ایستگاه‌های زمینی به صورت ذخیره و ارسال (Store & Forward) را هدف گذاری نمود.

مراحل ساخت نمونه آزمایشگاهی ماهواره در خرداد 1380 به پایان رسیده و اقدامات بعدی جهت اجرای مراحل ساخت نمونه مهندسی (EM) و نمونه فضایی (FM) آغاز شد که در بهمن ماه سال 1381 منجر به عقد قرارداد انتقال دانش فنی گردید.

با کارشناسی روسها، برنامه پرتاب این ماهواره که قرار بود با موشک کاسموس 3ام انجام شود، لغو گردید. اما این عدم پایبندی به تعهدات از سوی روسیه که در اینگونه حرکات، در سطح جهان بسیار بدنام می‌باشد موجب تصمیم جدی متخصصان داخلی برای توسعه سریعتر ماهواره‌برهای بومی گردید. قرار است ماهواره مصباح برای قرارگیری در ارتفاع مداری بیش از 800 کیلومتر و برای تعداد 14 دور در شبانه روز گرد زمین و طول مدت رؤیت 45 دقیقه، توسط ماهواره‌برهای بومی به فضا پرتاب شود.

پس از کسب دانش طراحی و ساخت ماهواره‌ها، گام منطقی بعدی، اقدام به طراحی و ساخت یک ماهواره کاملاً بومی با اتکا به دانش داخلی و بدون مشارکت هیچ کشور خارجی بود که نتیجه آن، ماهواره ملی "امید" است. این ماهواره، با اولین نسل از پرتابگرهای بومی با نام "سفیر" با موفقیت کامل پرتاب شد و جالب این‌که فراتر از حد انتظار نیز ظاهر شد.

*ماهواره‌بر ایرانی سفیر

حضور کشور عزیزمان در فضا و پرتاب موفقیت‌آمیز ماهواره ایرانی امید توسط ماهواره‌بر ایرانی سفیر خبر بهت‌آوری بود که در پانزدهم بهمن 1387 منتشر گردید.

البته برخی خبرگزاری‌ها و رسانه‌های غربی با غیر بومی نشان دادن این فناوری و انتساب آن به تکنولوژی چین، روسیه و کره شمالی، سعی در کم‌رنگ نشان دادن این رخداد داشتند، اما حقیقت این بود که علی‌رغم میل همه بدخواهان، این تکنولوژی در دست ایران بود.

ایران پیش از این نیز در فضا حاضر شده بود اما تفاوت این ماهواره که در واقع حضور ایران را در این عرصه علمی نشان داد، در بومی بودن تکنولوژی استقرار آن در فضاست زیرا ماهواره پیشین توسط روسیه در مدار قرار گرفته بود.

پرتاب ماهواره امید از همان ابتدا با واکنش‌های صریح کشورهای غربی روبه‌رو شد، واکنش‌هایی که پس از پرتاب سینا-1 دیده نشده بود. همین موضوع نشان‌دهنده اهمیت ماهواره امید و پرتاب بومی آن است.

ایران اولین کشور منطقه و از اندک کشورهای جهان بود که به فناوری فاخر و بسیار پیچیده و دقیق و ظریف پرتاب ماهواره و سامانه‌های فوق‌العاده حساس و پیچیده پرتاب، راهبري و استقرار آن در مدار کره زمین آن هم به صورت کاملاً بومی، دست یافت. ماهواره ملی امید بوسیله ماهواره‌بر سفیر-2 که در کشورمان طراحی و ساخته شد، در مدار زمین قرار گرفت که فناوری پیچیده این صنعت در ایران را نیز کامل کرد.

این پروژه از پانزدهم اسفند ماه سال 1384 آغاز گردید و طی 2 سال آماده انجام تست‌های مشترک شد.

امید، اولین ماهواره‌ای است که تمام قطعات در صنایع فضایی کشور ساخته شد. ماهواره امید 3 فوریه 2009 میلادی 15 بهمن 1387 در مدار زمین قرار گرفت و در 5 اردیبهشت 1388 با جو غلیظ مناطق غربی آمریکای جنوبی و اقیانوس آرام برخورد کرد و به عمر 82 روزه خود که حدود 30 روز بیش‌تر از پیش‌بینی طراحان آن بود، پایان داد.

طراحی سامانه‌ای ماهواره امید با توجه به شرایط و امکانات داخلی طی سه ماه نهایی گردید و پس از آن طراحی اولیه زیرسامانه‌های ماهواره با هدف تعیین مشخصات کلیدی و تفصیلی هر کدام آغاز گردید.

هدف از این مرحله (طراحی زیرسامانه‌ها) رسیدن به مرحله ساخت نمونه‌های آزمایشگاهی هر یک از زیرسامانه‌ها بود تا بتوان طراحی انجام‌شده را بصورت آزمایشگاهی مورد ارزیابی قرار داد.

کلیه مشخصات طراحی در مراحل بعدی پروژه و توسط آزمایش‌های مختلف مورد ارزیابی قرار گرفت و اصلاحات مورد نیاز در طراحی اعمال گردید.

در مرحله ساخت نمونه آزمایشگاهی، کلیه اشکالات و اصلاحات عملکردی ناشی از طراحی اولیه مشخص و مورد بررسی قرار گرفت و با توجه به آخرین اصلاحات به‌دست آمده، مرحله ساخت نمونه مهندسی ماهواره آغاز گردید.

هدف در این مرحله، دستیابی به یک نمونه کامل ماهواره از لحاظ مشخصات فیزیکی و عملکردی بوده است.

با توجه به عدم تجربه قبلی کشور در خصوص انجام تست‌های مورد نیاز یک محصول فضایی، تلاش‌های ارزشمندی در خصوص شناسایی و یا تجهیز امکانات داخلی برای انجام چنین تست‌هایی صورت پذیرفت.

تست نمونه مهندسی ماهواره توانست شرایط کار را برای ساخت نمونه پروازی هموار سازد.

تست‌هایی که برای نمونه پروازی ماهواره در نظر گرفته شده بود، مطابق استانداردهای معتبر فضایی و با توجه به شرایط داخلی کشور تنظیم شده بود.

خوشبختانه تمهیداتی که در طراحی برای تحمل شرایط محیطی شامل لرزه‌های ناشی از موشک حامل، تغییرات دمایی بسیار زیاد در مدار زمین و شرایط خلأ، اندیشیده شده بود، با انجام موفق تست‌های محیطی اثبات گردید و بدین ترتیب اولین ماهواره بومی جمهوری اسلامی ایران آماده پرتاب گردید.

کشورهای خارجی با در اختیار قرار ندادن اطلاعات لازم، سعی در جلوگیری از رسیدن ایران به فناوری بومی پرتاب حامل‌ها و قرار دادن ماهواره‌ها در مدار داشتند. در همین راستا، روسیه برای تبدیل نشدن ایران به رقیب خود در بازار پرمفعت فضا و عدم تقویت توان نظامی و امنیتی کشور، در فناوری پرتابگرها به ایران کمک نکرد و حتی از پرتاب ماهواره مصباح و زهره خودداری نمود.

اما پیش از اقدام به قرار دادن ماهواره در مدار، پرتاب راکت "کاشگر یک" انجام شد که در ارتفاع پایین، وظیفه شناسایی محیط پروازی ماهواره‌ها را قبل از پرتاب برعهده دارد. پرتاب راکت‌های کاشگر، اولین و مهمترین گام در مقدمات لازم برای پرتاب ماهواره به فضا است و با این راکت‌ها، شناسایی محیط پروازی ماهواره‌ها قبل از پرتاب انجام می‌پذیرد.

ساخت یک مرکز ویژه برای پرتاب ماهواره و ایستگاه ثابت کنترل و نیز سامانه‌های سیار ردیابی و برقراری ارتباط با آن نیز از فعالیت‌هایی بود که پیش از پرتاب ماهواره بومی انجام شد. ایستگاه هدایت و کنترل ماهواره در مدار ارتفاع پایین، وظیفه تعیین موقعیت ماهواره در مدار را بر عهده داشته و ارتباط رادیویی با ماهواره برقرار می‌کند و فرمان‌های کنترلی را به ماهواره ارسال نموده و پاسخ آن را دریافت می‌نماید.

کشورهای آمریکا، روسیه، چین، فرانسه، انگلستان، هند، ژاپن، کره شمالی، برزیل و رژیم صهیونیستی دارای فناوری طراحی، ساخت و پرتاب ماهواره هستند اما پیش از ایران، شوروی در سال 1957، ایالات متحده آمریکا در 1958، فرانسه در 1965، ژاپن 1970، چین 1970، بریتانیا 1971، هند 1980 و رژیم اشغالگر قدس در 1988 مستقلاً موفق به پرتاب ماهواره شده بودند و سایر کشورها به کمک این کشورها اقدام به قراردادن ماهواره‌های خود در فضا نمودند.

البته کشور قزاقستان دارای بزرگترین مجتمع پرتاب ماهواره دنیا است اما خود اقدام به پرتاب ماهواره نمی‌کند و سکوی خود را به کشورهای دیگر برای پرتاب اجاره می‌دهد و از این راه، مبالغ هنگفتی نیز درآمد به دست می‌آورد.

اما پس از اعلام پرتاب موفق ماهواره ملی امید، به غیر از واکنش‌ها و اظهارنظرهای سیاسی، مراجع معتبر علمی نیز مواضع خود را در مورد این خبر اعلام نمودند.

سازمان فضایی آمریکا، ناسا، اولین عناصر مداری ماهواره و بدنه راکت آن را که با پرتاب از سایت پرتاب در ساعت 18 و 38 دقیقه روز دوم فوریه سال 2009 به وقت گرینویچ کاملاً مطابقت دارد، منتشر کرد. بدین ترتیب، ناسا موفقیت‌آمیز بودن پرتاب ماهواره ملی امید به مدار زمین را تأیید کرد.

رصدگران آماتور ماهواره در انگلیس نیز با استفاده از علایم رادیویی، وجود این ماهواره را تأیید کردند.

گزارش‌های ناسا و رصدگران مبنی بر این بود که ماهواره با موفقیت در مدارهای پایینی زمین قرار گرفته است.

رصد‌های نوری نشان می‌دهد بدنه راکت بسیار درخشانتر از ماهواره است که بیانگر آن است که ایران احتمالاً ترکیب سوخت و موتور قدرتمندی برای راکت تهیه کرده است.

پس از تأیید حضور امید در فضا، خبر پرتاب موفق سفیر-2 و رساندن امید به مقصد، در صدر اخبار رسانه‌های جهان قرار گرفت.

این ماهواره با هدف برقراری ارتباطات متقابل ماهواره و ایستگاه زمینی، تعیین مشخصات مداری و دورسنجی مشخصات زیرسامانه‌ها، در مدار زمین قرار داده شده است. مدت زمان فعالیت این ماهواره، 50 روز اعلام شده است.

با توجه به این که برنامه امید، اولین تلاش عملی برای بومی‌سازی کامل فناوری ماهواره بوده است مهم‌تر و پیچیده‌تر از دستیابی به این محصول بومی، ایجاد بسترهای لازم برای صنعت فضایی در کشور بود. بر این اساس شناسایی صنایع داخلی و ظرفیت‌های موجود در خصوص تجهیزات ساخت، مونتاژ و تست ماهواره و ایجاد بستر فعالیت‌های فضایی در شرکت‌های خصوصی بعنوان اهداف بسیار مهم این پروژه بوده است.

ماموریت فنی ماهواره امید به گونه‌ای تنظیم شد که بتوان با حداقل ریسک به حداکثر اطمینان در یک ارتباط ماهواره‌ای رسید. از اینرو ماموریت ماهواره‌ای امید به صورت برقراری ارتباط متقابل ماهواره و ایستگاه زمینی شامل ماموریت‌های تعیین مشخصات مداری ماهواره پس از جدایش از موشک حامل، تله متری مشخصات زیرسامانه‌های ماهواره (ارسال اطلاعات داخلی ماهواره به ایستگاه زمینی) برای بررسی وضعیت ماهواره و ارسال فرمان از ایستگاه زمینی به ماهواره تعریف گردید.

*فناوری‌هایی که با امید بومی شدند

اما در برنامه ماهواره امید، فناوری‌های جانبی نیز توسعه داده شده که در واقع از ملزومات پرتاب و کنترل و کاربری ماهواره است. ماهواره امید به همراه ایستگاه‌های زیرزمینی و پرتاب فضایی، جمعاً نخستین سامانه فضایی بومی ایران را تشکیل می‌دهند. در این میان انتخاب محل استقرار پایگاه پرتاب فضایی، مسأله‌ای بسیار مهم است و باید بررسی‌های بسیاری برای انتخاب بهینه این جایگاه انجام شود.

همچنین تعیین جهت برای ماهواره‌ها بسیار مهم و حساس است، زیرا ماهواره‌ها در فضا ثابت نمی‌مانند و در اثر وجود عواملی، جهت آن‌ها در فضا تغییر می‌کند. بنابراین باید به صورت لحظه‌ای جهت ماهواره‌ها نسبت به یک نقطه مرجع، مشخص شود.

در حقیقت ماموریت یک سیستم حامل ماهواره قرار دادن محموله خود در محل مناسب و در زمان مشخص شده است و می‌توان گفت یک سیستم پرتاب ماهواره موشکی است با دو یا چند مرحله که هر مرحله شامل موتور راکت (با سوخت شیمیایی) و سازه (بدنه) و مکانیزم جدایش است. هر مرحله پس از اتمام سوخت موجود در آن از راکت جدا می‌شود و موتور مرحله بعد روشن می‌شود تا با شتاب دادن به محموله، آن‌را به مقصد نهایی خود برساند.

این سامانه همراه با فن‌آوری ساخت و پرتاب ماهواره، به کشورمان امکان آن را می‌دهد تا دانش فضایی را برای پوشش و نظارت بر سرزمین خود در ابعاد مختلف چون ارتباطات، زمین‌شناسی، نظارت بر تحولات آب و هوایی، نگهبانی از جنگل‌ها و پایش میزان گرمای زمین در اختیار بگیرد.

ساختار ایستگاه‌های زمینی ماهواره امید شامل ایستگاه‌های رنجینگ (4 ایستگاه)، ایستگاه‌های تله متری و تله کامند (3 ایستگاه)، ایستگاه کنترل مرکزی (یک ایستگاه) می‌باشد.

شاید مهم‌ترین دست‌آورد پروژه امید به عنوان اولین سامانه فضایی بومی جمهوری اسلامی ایران، اثبات امکان کار مستقل و بومی بر روی برنامه‌های ساخت و پرتاب ماهواره باشد که به معنی هموار شدن راه برای فعالیت‌های مهم‌تر و کاربردی‌تر در آینده است.

سایر دستاوردهای پروژه امید را نیز می‌توان در بومی‌سازی فناوری فضایی به عنوان قطب مهم مولد دانش و فناوری در سایر صنایع، اقتدار ملی از منظر دستیابی و تسلط به فضا، نقطه عطف در صنعت فضایی کشور، ورود اساتید دانشگاه‌ها و دانشجویان رشته‌های مختلف مهندسی به عرصه‌های عملی فضایی، شناسایی ظرفیت‌های موجود در خصوص تجهیزات ساخت، مونتاژ و تست ماهواره، ایجاد بستر فعالیت‌های فضایی در شرکت‌های خصوصی، ایجاد فضای عملیاتی ساخت و تست ماهواره و ایستگاه‌های زمینی در تعامل با موشک حامل داخلی، طراحی و ساخت اولین ایستگاه کنترل و هدایت ماهواره‌ها در سطح کشور بصورت بومی به دست متخصصین داخلی، دستیابی به دانش طراحی سیستم‌های سروسیستم کنترل آنتن ردگیر ماهواره، کسب دانش بالستیک مدار و اختلالات فضایی تأثیرگذار ماهواره‌ها، طراحی نرم‌افزارهای مونیورینگ و کنترل ماهواره، طراحی نرم‌افزارهای پردازش کدینگ و رمزگذاری داده‌های تله متری، تله کامند، طراحی نرم‌افزارهای جستجوگر ماهواره (رنجینگ، داپلر، تک ایستگاهی)، کسب دانش فنی طراحی و ساخت ایستگاه‌های TT&C میکروماهواره، کسب تجربه ارتباط مخابراتی بین تجهیزات ایستگاه زمینی و تجهیزات ماهواره، کسب تجربه ردگیری و دریافت سیگنال از ماهواره‌های عملیاتی توسط ایستگاه زمینی بومی. در نهایت، نتایج به‌دست آمده از پرتاب ماهواره امید، به واقع مایه افتخار شد.

به طوریکه معاون رئیس سازمان هوا فضایی ایران گفت: دقت بالای ماهواره امید دور از انتظار بود. اگر بخواهیم منحنی اطلاعات شبیه‌سازی شده قبل از پرتاب این ماهواره و منحنی اطلاعات پس از پرتاب را رسم کنیم، این دو منحنی بسیار به هم شبیه خواهد بود که نشان از دقت بالای ماهواره امید دارد.

این مسوول بخش فضایی صنعت، ماموریت ماهواره پژوهشی، تحقیقاتی و مخابراتی امید را ارسال داده‌های اطلاعاتی در بخش‌های شدت جریان، ولتاژ و دمای محیط برشمرد و افزود: ماهواره امید این اطلاعات را ثبت کرده و به زمین ارسال می‌نمود. این مسوول گفت: در ایستگاه‌های مرکزی و فرعی که در مناطق مرکز، جنوب، جنوب شرق و جنوب غرب کشور واقع بود با تجهیزات درون ماهواره امید ارتباط برقرار می‌شد.

وی افزود: ماهواره امید با وزن 27 کیلوگرم دارای ده هزار قطعه مکانیکی است و در مدار leo مدار نزدیک زمین قرار گرفته و در نزدیک و دورترین فاصله به زمین در مسافت‌های حدود 250 و 400 کیلومتر قرار داشت و به علت این‌که ماهواره امید در مدار پایین قرار گرفته بود، با آن فقط سه بار در روز و سه بار در شب در تماس بودیم.

این سخنان معاون رئیس سازمان هوا فضایی ایران و نیز عمر حدود 80 روزه ماهواره امید که فراتر از عمر 50 روزه پیش‌بینی شده بود، نشان‌دهنده طی شدن فرآیند طراحی و ساخت ماهواره امید، به بهترین وجه ممکن است.

در واقع، ماهواره امید اهمیت بیشتری نسبت به ماهواره سینا دارد، زیرا برخلاف ماهواره سینا که به کمک کشوری خارجی ساخته و به فضا پرتاب شد، ماهواره امید و ماهواره‌بر آن بومی بود و تمام کار برقراری ارتباط و کنترل آن نیز از داخل خاک کشور و با تجهیزات داخلی انجام شد.

*فرزندان امید

امید، آغازی برای برنامه 10 ساله برای ساخت و پرتاب ماهواره‌های تصویربرداری و مخابراتی با ماهواره‌برهای ایرانی است که پس از دو سال، با ساخت چندین ماهواره دیگر از جمله ماهواره طلوع، رصد-1 و نیز ماهواره فجر که به زودی پرتاب خواهد شد پیگیری می‌شود.

ماهواره طلوع می‌تواند با دقت 50 متری از سطح زمین تصویربرداری کرده و داده‌ها را همزمان به ایستگاه‌های زمینی ارسال نماید؛ علاوه بر این می‌تواند داده‌های تصویربرداری را ذخیره نموده و پس از قرار گرفتن در دید ایستگاه‌های زمینی، اطلاعات ذخیره‌شده را ارسال کند. این ماهواره چندین ایستگاه زمینی عملیاتی دارد که شامل ایستگاه‌های ارسال و دریافت اطلاعات، ایستگاه فرماندهی و کنترل ماهواره و همچنین ایستگاه‌های دریافت و پردازش تصویر است. ماهواره سنجش از دور طلوع، دارای فناوری‌های جدید مانند محموله تصویربرداری، کنترل وضعیت، مکانیزم‌ها و سلول‌های خورشیدی است که برای اولین بار در آن به کار رفته است. مأموریت اصلی این ماهواره، تصویربرداری تک‌طیفی با تفکیک‌پذیری 50 متر، ذخیره و ارسال داده‌ها است که به این منظور با ایستگاه‌های زمینی تله‌متری، ردگیری و فرمان و مرکز کنترل پرواز، قابلیت تبادل داده‌های پایش و کنترل ماهواره را دارد. مدار ماهواره طلوع از نوع ارتفاع پایین دایروی و ارتفاع مدار آن بیش از 500 کیلومتر است و دو سال عمر مفید برای آن پیش‌بینی می‌شود؛ انرژی این ماهواره را آرایه‌های خورشیدی بر روی بدنه و باتری‌های ثانویه تأمین می‌کند.

ماهواره فجر نیز دارای تجهیزاتی برای مأموریت‌های اشاره شده در بالا است که تمام اطلاعات خود را مستقیماً به ایستگاه‌های داخلی فرستاده، دارای دوره عمر و خدمات‌دهی مناسب است و یکی دیگر از نمونه‌های "چشم سوم" کشور خواهد بود.

*افتتاح بزرگ‌ترین سیستم‌های فضایی در خاورمیانه

رئیس جمهور روز یکشنبه هفته‌ای که گذشت، مرکز آزمایشگاهی سازه و سیستم‌های فضایی ایران را افتتاح کرد. این آزمایشگاه که در آستانه دهه مبارک فجر به بهره‌برداری رسید، بزرگ‌ترین واحد آزمایشگاهی خاورمیانه در نوع خود به شمار می‌آید. این مجموعه را متخصصان وزارت دفاع با هدف تقویت زیرساخت‌های صنایع فضایی جمهوری اسلامی ایران با سه محور تأمین نیازها و تجهیزات تست، تربیت نیروی انسانی خبره و مشارکت و نقش‌آفرینی در پروژه‌های فضایی در قالب 10 آزمایشگاه مجهز به عنوان یک مرکز منحصر به فرد در سطح منطقه و در بخش‌هایی نیز با قابلیت‌های کلاس جهانی طراحی و ساخته‌اند.

*مشخصات مرکز آزمایشگاهی سازه و سیستم‌های فضایی

طراحی و ساخت مرکز آزمایشگاه‌های سازه و سیستم‌های فضایی در ادامه گام بلند و محکمی بود که متخصصان زبده و کارآمد دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح در 14 بهمن ماه 1387 برداشتند و با قرار دادن ماهواره بومی سفیر در مدار زمین، آرزوی دیرینه ملت سلحشور و انقلابی ایران را در دستیابی به فضا تحقق بخشیدند و چشم جهانیان را خیره و تحسین دوستان و حتی دشمنان را برانگیختند.

آزمایشگاه‌ها در علوم مهندسی جایگاه ویژه‌ای دارند و امکان توسعه تحقیقات بدون در اختیار داشتن آزمایشگاه‌های تحقیقاتی مناسب میسر نیست. بطور خاص در سامانه‌های فضایی نقش آزمایشگاه‌ها به دلیل پیچیدگی موضوع، بالا بودن سطح نیازها و ماموریت‌ها، بالا بودن قابلیت اطمینان، وجود ناشناخته‌ها و عدم قطعیت‌ها از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردارند و از این روست که تمامی مراکز معتبر فضایی جهان مجهز به آزمایشگاه‌های پیشرفته‌اند.

سازه نیز یکی از بخش‌های اصلی یک سامانه حامل ماهواره است که علاوه بر ساختار و الزامات خاص ماموریت خود، لازم است قیود و

الزامات تحمیلی از دیگر بخش‌های سامانه حامل را جوابگو باشد. این در حالی است که سازه حامل ماهواره از لحظه آماده‌سازی در کارخانه و حمل و نقل‌های زمینی تا رسیدن به نقطه تزریق ماهواره در مدار با بارها و محیط‌های گوناگونی مانند بارهای استاتیکی و شبه استاتیکی، بارهای حرارتی، بارهای شوک، ارتعاش و اکوستیکی مواجه است که بایستی تحمل آن‌ها با قابلیت اطمینان بسیار بالا را داشته باشد.

آزمون‌های سازه‌ای دارای تنوع بسیاری است که می‌توان به صورت ساده آن‌ها را به سه بخش دسته‌بندی کرد:

الف) بررسی و ارزیابی صحت عملکرد بخش‌ها و مکانیزم‌های مختلف
ب) آزمون‌های بارگذاری جهت ارزیابی سطح تحمل و تخریب و نیز یافتن مودهای تخریب یک بخش سازه‌ای تحت بارگذاری‌های مختلف

ج) آزمون‌های شناسایی و تعیین مدل رفتار سازه

پس از انجام این آزمون‌ها، آزمون‌های متعدد دیگری تحت عنوان آزمون‌های تأییدی، اجرا می‌گردند تا محصولات نهایی تایید شوند.

* پروژه‌های آماده بهره برداری وزارت دفاع

- ماهواره بر سفیر 1 - ب

با بالا بردن تراست موتور از 32 به 37 (افزایش در حدود 50 درصدی در وزن و 25 درصدی در ارتفاع) با قابلیت حمل ماهواره تا وزن 50 کیلوگرم در مدار بیضوی 300-450 کیلومتری

- بهینه‌سازی ماهواره بر سفیر 1 - آ

برای پرتاب ماهواره رصد (بهینه‌سازی موتور ترمزی مرحله دوم، سیستم جدایش ماهواره، سنسورها و سیستم تله متری، تجهیزات زمینی و هدایت و کنترل و پایگاه پرتاب) با افزایش ارتفاع حوضیض مداری از 250 کیلومتر به 275 کیلومتر

- ماهواره رصد

به عنوان اولین ماهواره تصویربرداری کشور با قابلیت تصویربرداری با تفکیک‌پذیری بهتر از 200 متر

- ماهواره فجر

به عنوان اولین ماهواره با ماموریت مانورمداری کشور با قابلیت تغییر مدار 300-450 کیلومتر بیضوی به مدار 450 کیلومتر دایروی است که سبب افزایش طول عمر ماهواره به یک و نیم سال است.

- کاوشگر چهار

مجموعه آزمایشگاه فضایی با محموله زیستی و ارتفاع بیش از 120 کیلومتر با همکاری پژوهشگاه هوافضا ایستگاه زمینی ثابت

برای دریافت تصاویر از ماهواره‌های سنجش از دور با قطر آنتن 6 متر

- شبکه فرماندهی و کنترل امنیت فضایی

- مرکز آزمایش موتور ماهواره‌بر تا تراست 150 تن

- سامانه جامع بهره‌برداری از اطلاعات فضایی

- شروع ساخت فاز اول پایگاه مراقبت فضایی کشور

- سامانه ردیابی و شناسایی سیگنالی

- سامانه ردیابی راداری آرایه فضایی

- پرتاب ماهواره بومی "فجر" تا پایان سال

رضا تقی پور - وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات گفت: بر اساس برنامه‌ریزی‌های انجام شده، پرتاب چندین ماهواره به فضا تا پایان سال در دستور کار است که ماهواره بومی "فجر" تا پایان سال جاری به فضا پرتاب خواهد شد.

در همین حال سردار احمد وحیدی وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح نیز با بیان این‌که ماهواره "فجر" امسال به فضا پرتاب می‌شود، گفت: این ماهواره، ماهواره شناسایی است که ماندگاری و پایداری خوبی داشته و می‌تواند مدت طولانی‌تری در فضا بماند.

وی با بیان این‌که ماهواره "فجر" از سلول‌های خورشیدی برای تأمین انرژی خود استفاده می‌کند، گفت: خودانتقالی‌مداری دستاورد جدیدی است که این ماهواره از آن برخوردار است.

همچنین پرتاب کاوشگر با محموله‌های زیستی و تحویل و پرتاب ماهواره "رصد 1" که کار مشترکی از وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات است، برنامه‌های آینده وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح خواهد بود.

*مصباح 2 و رصد 1 آماده پرتاب

در همین حال وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات از آمادگی ماهواره "مصباح 2" برای پرتاب به فضا خبر داد و در تشریح وضعیت ماهواره "مصباح 2" و "رصد یک" که توسط محققان کشور طراحی شده‌اند، گفت: ماهواره "مصباح دو" آماده پرتاب است اما شاید باید مدتی منتظر پرتاب این ماهواره بمانیم چرا که قبل از آن پرتاب‌های دیگری را برنامه‌ریزی کرده‌ایم.

ماهواره ملی "مصباح 2" از نوع ماهواره‌های مخابراتی است که در باند UHF کار می‌کند. مأموریت این ماهواره ذخیره و بازیابی اطلاعات، جمع‌آوری و پخش داده‌ها روی مناطق وسیع و پراکنده، خواندن از راه دور و ناوبری است.

هدف از توسعه طرح "مصباح 2" کسب دانش فنی طراحی، تحلیل، ساخت و آزمایش ماهواره به صورت بومی، دستیابی به فضا از طریق طراحی و پرتاب یک ماهواره نزدیک زمین برای جمع‌آوری، ضبط، پردازش و ارسال مجدد داده‌ها و نیز ایجاد یک شبکه ارتباطی ماهواره‌ای برای ارتباط با کاربران در مناطق دورافتاده ایران با دیگر نواحی جغرافیایی دنیا است.

تقی پور همچنین در مورد آخرین وضعیت ماهواره "رصد 1" گفت: "رصد یک" در مرحله نهایی ساخت آزمایشات قرار دارد و به‌زودی برای تست نهایی تحویل می‌شود که امید می‌رود در صورت عدم بروز مشکل خاص، طبق برنامه تا پایان امسال با پرتابگر داخلی به فضا پرتاب شود.

*جزئیات دیگر دستاوردهای فضایی ایران

سید مهدی موسوی بادجانی - جانشین صنعت سامانه‌های فضایی ایران نیز در تشریح دستاوردهای فضایی کشور با اشاره به برنامه‌های در نظر گرفته شده برای ساخت و پرتاب ماهواره‌های ملی فضایی گفت: سال گذشته از نمونه ماهواره‌های ملی "طلوع، نوید و مصباح 2" رونمایی شد و هم‌اکنون این ماهواره‌ها در نوبت زمان‌بندی برای پرتاب قرار گرفته‌اند.

وی با بیان این‌که سه ماهواره مذکور احتمالاً از طریق پرتابگر بومی در مدار قرار می‌گیرند، افزود: احتمالاً ماهواره "طلوع" با پرتابگر ملی "سیمرغ" در مدار قرار خواهد گرفت.

موسوی بادجانی کاربرد ماهواره ملی "طلوع" را که اولین ماهواره سنجشی بومی کشور است، برای تصاویر عملیاتی و سنجش از دور عنوان کرد و گفت: ماهواره "نوید" ماهواره تحقیقاتی دانشگاهی است و "مصباح 2" نیز ماهواره‌ای مخابراتی و ورژن اصلاح‌شده و توسعه‌یافته "مصباح 1" است.

به گفته وی، برنامه‌های فضایی کشور در سال جاری تنها به این سه ماهواره ختم نمی‌شود و کشور به طور قطع برنامه‌های دیگری نیز در دستور کار دارد. بهره‌برداری، ارتباط گرفتن و پایدار کردن سیستم از جمله اقدامات فنی است که پس از پرتاب ماهواره به فضا نیز انجام می‌پذیرد.

امیدواریم در آینده‌ای نه چندان دور، فرزندان رشید این مرز و بوم با عبور از مرزهای فناوری‌های نوین، حماسه‌های علمی دیگری خلق کرده و جمهوری اسلامی ایران را به عنوان کشور الگو در میان ملل دیگر معرفی نمایند.

آنچه اشاره شد نمونه‌هایی از دستاوردهای بزرگ ایران اسلامی در عرصه هوا و فضا بوده است و امروز نیز از دستاوردهای جدید دیگری رونمایی می‌شود.